

Bregenz, Reichsstrasse 233.

M E M O R A N D U M.

I. TÉNYEK.

Az 1944. és 1945. években az orosz invázió elől Magyarországról több százezer ember menekült ki nyugatra, főleg Ausztriába és Németországba. Az így kicsapódott magyar menekült tömeg 1946. év végéig nagyrésztben visszahúzódott az elhagyott országba, de még 1947.-ben is körülbelül 100.000-re volt tehető a magyar menekültek létszáma a nyugateurópai államokban. 1948 tavaszán a magyar menekültek száma Németországban körülbelül 30.000 főre és Ausztriában körülbelül 16.000 főre volt becsülhető.

A magyarságnak ez a csoportja már emigrációnak volt tekinthető, mert ezek már nemcsak a harcok pusztításai és a hadszíntér borzalmi miatt hagyták el az országot, hanem hajlandók sem voltak visszatérni és lelki közösséget vállalni a jelenlegi hazai kommunista rendszerrel.

Az utolsó esztendőben a magyar menekültek száma Ausztriában 16.000-ről 26.000-re emelkedett.

Ez a létszámemelkedés azonban csak látszólagosan 10.000 fő, mert a valóságos helyzet ennél lényegesen többet mutat. Tény ugyanis, hogy éppen az elmúlt év folyamán indult meg egyre élénkebben a kivándorlás Ausztria területéről és annak ellenére, hogy jelentős tömegek hagyták el az országot, mégis a Magyarországról megindult újabb kiáramlás következményeként ez a hiányzó létszám nemcsak újra feltöltődött, de a menekültek száma lényegesen fel is emelkedett. /Az 1948. év folyamán például a vorarlbergi magyar menekülteknek kb. 50 %-a továbbment, ezidő szerinti létszámuk e csökkenés ellenére is kb. 20 %-kal magasabb, itt tehát nyilvánvalóan egy közel 70 %-os növekedésről van szó! /

Magyarország földrajzi fekvése s a legutóbbi hazai események következtében az új menekültek száma oly ijesztő mértéket kezd ölteni s oly fenyegető kérdésként nyomul előtérbe, hogy ez már nemcsak a magyarságnak, sőt nemcsak a befogadó országnak: Ausztriának, hanem az egész művelt világnak sürgős megoldást igénylő problémája lesz.

Minden nap újabb százak lépik át a határt és van olyan nap, hogy 400 magyar menekült érkezik Ausztriába. A többi délkeleti országból talán összesen sincs annyi újonnan érkező menekült, mint Magyarországból, úgyhogy ma holnap a magyar menekültek lesznek többségben Ausztriában. Ha a menekülés üteme így folytatódik, rövidesen 100.000-es menekülő tömeggel lehet számolni.

Igy tehát nem egy már meglevő, ismert, régi problémával állunk szemben s a reánk nehezedő bajaink közül nem egyet hangsúlyozunk ki és a sokféle nemzetiségű hontalanok fájdalmi közül nem a mienket, a magyarok panaszaát akarjuk ezen felszólalásunkkal erősebben aláhuzni és előtérbe helyezni, hanem egy U J É S M O S T K E L E T K E Z Ő S U L Y O S P R O - B L E M Á R A akarjuk az illetékesek figyelmét ráirányítani, jó előre és idejekorán kérve a kivételes intézkedést, a megelőzést, tehát a prevenciót. Érezzük, hogy ennek a kérdésnek elébe kell menni, még mielőtt ez problémává dagad, - érezzük a felelősséget azért, ha a biztosan beálló következményekre előre és markánsan nem mutatunk rá azok előtt, akiknek még most módjukban van a katasztrófát megelőzni.

II. OKOK.

Ha ennek az újabb menekülési hullámnak okait keressük, eredőjüket az egyre súlyosbodó politikai nyomásban és az ezt követő, célba vett katonai intézkedésekben lelhetjük föl.

A politikai nyomás először magukra a politikusokra vagy politizálókra, tehát képviselőkre, újságírókra vonatkozott. Később általában a középosztálybeli tisztviselőkre és volt katonatisztekre nehezedett, majd újabban már, az egyházi üldöztetések következtében, lelkészekre, diákokra, sőt, a gazdasági megszorító intézkedések és a kolhoszosítás folyamánként, az ipari munkásokra és a parasztokra is kiterjedt. Végül mindenki, aki a jelenlegi otthoni rendszert a legkisebb és legenyhébb bírálatban merészeli részeseíteni. A menekültek osztályozásánál pedig megállapítható, hogy minden társadalmi réteg érintve és képviselve van.

A katonai intézkedések, a behívások és fegyveres szolgálat elől főleg a katonaköteles korban levő magyar ifjúság vonja ki magát, mert nem akar egy esetleges háborús összeecsapás esetén a küzdelemben a nyugati kultúrával szemben a keleti barbarizmus oldalán harcolni. Végül fokozzák az általános és szinte pánikszzerű menekülési hangulatot azok a gyanus és ijesztő előkészületi cselekmények, amelyek a vasfüggöny mögött Magyarországon folynak - /így a többszázézer főre méretezett internálótáborok létesítése/.

Az új emigrációs hullám lemerése és átvilágítása után megállapítható, hogy összetételében tulnyomórészt a fiatalságból, tehát a katonaköteles korosztályokból tevődik össze.

III. KÖVETKEZMÉNYEK.

A másik megállapítható tény az, hogy az új emigrációs hullám - és pedig azok, akik nem utlevéllel jönnek, hanem feketén lépik át a határt, életük és szabadságuk kockáztatásával pusztán életüket s a rajtuk levő ruhát hozzák ki magukkal s legfeljebb egy hátizsákra való csomaggal hagyják el az országot.

Amíg tehát a régi emigráció annakidején többé, kevésbé magával hozta legszükségesebb ingóságait s azóta már valamiképpen elhelyezkedett és beilleszkedett a valóságos életbe - /rendelkeznek lakással, ruhával, kapcsolatokkal, több-kevesebb munkalehetőséggel és bizonyos mértékben érdekvédelmüket és szociális gondozásukat is kiépítették/, - addig az új emigránsok nem hoznak magukkal semmit, csak a nyugati kultúrába és az emberi összefogásba vetett hitüket, AZ ÚJIFJUSÁG PEDIG A MAGA IDEALIZMUSÁT.

Ez a fiatalság emberi együttérzést, ügyének felkarolását, célkitűzést és öntudatos irányítást vár és keres a nyugati barátoknál. Sajnos, mindebből semmit sem kap. Eppen ezért a visszahatás rendkívüli, a csalódás indokolt és a következmények veszedelmesek.

A kommunista propaganda soha jobb helyen, alkalmasabb időben és alkalmasabb médiunokkal nem dolgozhatna, mint ezekkel az ideáljaiktól megfosztott fiatalokkal.

Mindszenthy hercegprimás legfőbb érdeme, hogy az egész világon újra tiszteletet parancsolóvá tette a magyar nevet, de mivé fogják tenni ezek az ifjak, akik rongyosan, éhesen, lezüllötten és koldulva lepik el a tereket és kóborolják be az utcákat, akik nyomortanyákká züllesztett táborokban kénytelenek tengetni életüket és kényszerűségből egymástól lopkodják össze, ami kezük ügyébe kerül?

Lehet-e csodálkozni azon, ha ezeknek a fiataloknak lelkében egy világ omlik össze, mikor a lelküktől eddig oly idegen tanokat beigazoltaknak lát-

ják? Ha elfordulnak Istentől, embertől és hazától? Ma még csak ezrekről van szó, de néhány hónap múlva tizezrekről, százezerről kell beszélni. Ifjakról, akik az emberi társadalomnak hasznos tagjai akartak lenni, de szegényévé váltak, mert a keleti barbarizmus által kikezdett fogékony lelküket így formálta tovább a művelt nyugat.

E F I U K É R T V A L A K I F E L E L Ő S !

Sorsukról Isten és emberek előtt számot kell majd adniok mindazoknak, akik segíthettek volna rajtuk.

IV. MEGOLDÁS. JAVASLAT.

Nem annyira a szívhez, mint inkább a józan észhez szólunk. A világ lelkiismerete odáig már eljutott, hogy a Szovjet-Paradicsomba senkit sem kényszerítenek vissza, de a józan ítélőképesség még nem vetett számot azzal, hogy mit jelent egy kiéhezett és irányt vesztett sáskahad szétszóródása.

Ez a probléma első sorban nekünk magyaroknak fáj, mert a magyar ifjúság, a magyar jövő, a magyar név és a magyar becsület forog kockán. Miránk, magyarokra hárul tehát az a feladat, hogy a problémát felismerve haladéktalanul és leplezetlenül tárjuk a világ szeme elé s vállaljuk a vele kapcsolatos munkát önként és ingyenesen, mindenütt, ahol ennek szüksége mutatkozik. Mai elesettségünkben s az anyagi eszközök teljes hiányában egyebet sajnos nem tehetünk.

A probléma azonban itt van s állandóan súlyosabbá válik. Gyökerében kell megoldani. Emberhez méltó elbánás, fedél, ruházat és élelem kell ezeknek az ifjaknak - szorgalmas és rendszeres munka ellenében, jóindulatu, de szükség esetén szigorú fegyelem alatt.

Ez a javaslat a gyakorlatban úgy volna a legkönnyebben realizálható, ha az ifjak

1./ a különböző megszállási zónákban működő katonai alakulatok mellett nem mint katonai formációk, hanem mint "katonai segítő munkaszolgálatosok" zárt csoportokban és elhelyezés mellett közérdekű munkát vállalhatnának és végezhetnének irányítás és felügyelet alatt.

2./ ha önkéntes összeállással és jelentkezés alapján foglalkoztató műhelyek és táborok keretében végeznének hasznosított és közérdekű munkát.

3./ ha jogot nyernének ahhoz, hogy Ausztria gazdasági életében és felépítésében, főleg a Marshall-terv keretében végzendő munkálatoknál részt vehessenek.

Mindhárom esetben és általában az jellemezné e megoldási módokat, hogy az igényelt és végzett munka nem m e g e n g e d e t t, hanem a három lehetőség közötti szabad választás mellett egyenesen és kifejezetten m e g k ö v e t e l t legyen.

Ezekkel a védekező jellegű intézkedésekkel fel lehetne fogni, meg lehetne menteni és konzerválni lehetne azt az erőt és értéket, amit a magyar fiatalság a magyar életnek és Európának egyaránt jelent.

Ezen túlmenően további, nem védekező, de építő aktív és pozitív lépés volna ebből a fizikailag átmentett fiatalságból kiszemelni és kiválogatni a legértékesebb és legtehetségesebb ifjakat magasabbfokú tudományos kiképzés céljából, mert ők lesznek hivatva arra, hogy a bolsevista vestedelem elvonulása után Keleteurópát nyugati szellemben rendezzék be.

Éppen ezért minden külföldi segélyforrás, jótékonyági akció és egyházi támogatás igénybevételével ennek az ifjúságnak továbbképzését és a tudományos pályákra való előkészítését szükségesnek tartjuk igényelni. Merőben helytelen tehát az a felfogás, hogy az emigrációban az ifjúságot az egyetemi tanulmányok folytatásáról le kell beszélni és inkább az ipari pályákra kell terelni. Ez

az eljárás értékpazarlás volna, mely később megbosszulná magát s ennek az eljárásnak nemcsak a magyarság ügye, hanem a nyugati kultúra is kárát szenvedné.

Fenti tényekre, okora és következményekre, valamint a felvetődött probléma megoldására s annak parancsoló szükségességére legyen szabad felhivnunk mindazoknak figyelmét, akik ennek a kérdésnek helyes megoldásában érintve és érdekelve vannak.

A feladat oly nagy, hogy célravezetően csak általános összefogással oldható meg. Fel kell hívunk tehát erre:

az U N O

a M E G S Z Á L L Ó H A T A L M A K

az O S Z T R Á K S Z Ö V E T S É G I K O R M Á N Y

az E G Y H Á Z A K

az I R O

a N E M Z E T K Ö Z I V Ö R Ö S K E R E S Z T és

az Y M C A figyelmét egyaránt.

V. INDOKOLÁS.

Szerény véleményünk szerint a megoldás kézenfekvő volna. Az új menekültek problémáját Európa ujjáépítési programjába, helyesen ezzel kapcsolatban a Marshall-tervbe kell valamilyen módon beleilleszteni. Minden logikával ellenkezőleg, hogy a sürgős ujjaépítésre szorult Európában, melynek ehhez a Marshall-terv a szükséges anyagi eszközöket is megadta, tétlenül hagynak elsorvadni többszázezer munkáskezet. Esztelen rablógazdálkodás szűkös készleteket tétlenségre kárhozottatott tömegek elégtelen ellátására felhasználni akkor, amikor ugyanezen tömegek munkához juttatva nemcsak saját tisztességes eltartásukra s emellett morális és fizikai erejük megőrzésére termelhetnének eleget, hanem ezenkívül aktivan és nem megvetendő mértékben részt is vehetnének Európa rekonstrukciójában mindaddig, amíg itt tartózkodnak.

A magyar emigráció minden munkabíró tagja nemre és korra való tekintet nélkül készséggel, önként és szívesen ajánlja fel és bocsátja rendelkezésre a maga munkaerejét ehhez a világ és Európa történelmében példátlanul nagyméretű rekonstrukciós munkához.

A nagyvilág szemében százezer ember sorsa keveset jelent, de százezer ember megmentése és az emberi társadalomnak való visszaadása sem képezhet megoldhatatlan problémát. Nekünk százezer magyar ifju elvesztése pótolhatatlan veszteség volna, Európa békés fejlődését viszont újabb százezer nomádéletet élő, hontalan bujdosó hosszú évtizedekre megzavarhatná. A rideg kovakőbe ütköző acél szikrát vet s egyetlen szikrából tűzvész keletkezhetik. Keleteurópa az egész világnak sebezhető pontja.

Kérjük a világ hatalmasait, fogjanak össze, segítsenek! Ma még nyitva áll az. Holnap talán már késő lesz a bánat és céltalan a tetemrehívás.

MAGYAR SZOLGÁLAT AUSZTRIÁBAN

Miklós Gyulay

Memorandum.

1. TÉNYEK.

Az 1944 és 1945 években az orosz invázió elől Magyarországról több százezer ember menekült ki Nyugatra, főleg Ausztriába és Németországba. Az így kicsapódott magyar menekült tömeg 1946 év végéig nagyrészt visszahúzódott az elhagyott országba, de még 1947-ben is körülbelül 100.000-re volt tehető a magyar menekültek létszáma a nyugateurópai államokban. 1948 tavaszán a magyar menekültek száma Németországban körülbelül 30.000 főre és Ausztriában körülbelül 16.000 főre volt becsülhető.

A magyarságnak ez a csoportja már emigrációnak volt tekinthető, mert ezek már nem csak a harcok pusztításai és a hadszíntér borzalmai miatt hagyták el az országot, hanem hajlandók sem voltak visszatérni és lelki közösséget vállalni a jelenlegi hazai kommunista rendszerrel.

Az utolsó esztendőben a magyar menekültek száma Ausztriában 16.000- ről 26.000-re emelkedett.

Ez a létszámemelkedés azonban csak látszólagosan 10.000 fő, mert a valóságos helyzet ennél lényegesen többet mutat. Tény ugyanis, hogy éppen az elmúlt év folyamán indult meg egyre élénkebben a kivándorlás Ausztria területéről és annak ellenére, hogy jelentős tömegek hagyták el az országot, mégis a Magyarországról megindult újabb kiáramlás következményeként ez a hiányzó létszám nem csak újra feltöltődött, de a menekültek száma lényegesen fel is emelkedett. /Az 1948 év folyamán pl a voralbergi magyar menekülteknek kb. 50%-a továbbment, ezidő szerinti létszámuk e csökkenés ellenére is kb. 20%-kal magasabb, itt tehát nyilvánvalóan egy közel 70%-os növekedésről van szó/.

Magyarország földrajzi fekvése s a legutóbbi hazai események következtében az új menekültek száma oly ijesztő mértéket kezd ölteni s oly fenyegető kérdésként nyomul előtérbe, hogy ez már nem csak a magyarságnak, sőt nem csak a befogadó országnak, Ausztriának, hanem az egész művelt világnak sürgős megoldást igénylő problémája lesz.

Minden nap újabb százak lépik át a határt és van oly nap, hogy 400 magyar menekült érkezik Ausztriába. A többi délkeleti országból talán összesen sincs annyi újonnan érkező menekült, mint Magyarországból, úgyhogy ma holnap a magyar menekültek lesznek többségben Ausztriában. Ha a menekülés üteme így folytatódik, rövidesen 100.000-es menekülő tömeggel lehet számolni.

Igy tehát nem egy már meglévő, ismert, régi problémával állunk szemben s a reánk nehezedő bajaink közül nem egy hangsúlyozunk ki és a sokféle nemzetiségű hontalanok fájdalmai közül nem a mienket, a magyarok panaszát akarjuk ezen felszólalásunkkal erősebben aláhuzni és előtérbe helyezni, hanem egy **ÚJ ÉS MOST KELETKEZŐ SÜLYOS PROBLÉMÁRA** akarjuk az illetékesek figyelmét ráirányítani, jó előre és ideje korán kérve a kivételes intézkedést, a megelőzést, tehát a prevenciót. Érezzük, hogy ennek a kérdésnek elébe kell menni, míg mielőtt ez problémává dagad - érezzük a felelősséget azért, ha a biztosan beálló következményekre előre és markánsan nem mutatunk rá azok előtt, akiknek még most módjukban van a katasztrófát megelőzni.

II. OKOK.

HA ennek az újabb menekülési hullámnak okait keressük, eredőjüket az egyre súlyosbodó politikai nyomásban és az ezt követő, célba vett katonai intézkedésekben lelhetjük fel.

A politikai nyomás először magukra a politikusokra vagy politizálókra, tehát képviselőkre, újságírókra vonatkozott. Később általában a középosztálybeli tisztviselőkre és volt katonatisztekre nehezedett, majd újabban már, az egyházi üldöztetések következtében, lelkészekre, diákokra, sőt, a gazdasági megszorító intézkedések és a kolhoszosítás folyamánként, az ipari munkásokra és a parasztokra is kiterjedt. Végül mindenkire, aki a jelenlegi otthoni rendszert a legkisebb és legenyhébb bírálatban merészeli részesíteni. A menekültek osztályozásánál pedig megállapítható, hogy minden társadalmi réteg érintve és képviselve van.

A katonai intézkedések, a behívások és fegyveres szolgálat elől főleg a katonaköteles korban levő magyar ifjúság vonja ki magát, mert nem akar egy esetleges háborús összeecsapás esetén a küzdelemben a nyugati kultúrával szemben a keleti barbarizmus oldalán harcolni. Végül fokozzák az általános és szinte pánikszerű menekülési hangulatot azok a gyanús és ijesztő előkészületi cselekmények, amelyek a vasfüggöny mögött Magyarországon folynak - /igy a többszázezer főre méretezett internálótáborok létesítése/.

Az új emigrációs hullám lemerése és átvilágítása után megállapítható, hogy összetételében túlnyomórészt a fiatalságból, tehát a katonaköteles korosztályokból tevődik össze.

III. KÖVETKEZMÉNYEK.

A másik megállapítható tény az, hogy az új emigrációs hullám - és pedig azok, akik nem utlevéllel jönnek, hanem feketén lépik át a határt, életük és szabadságuk kockáztatásával pusztán életüket és a rajtuk levő ruhát hozzák ki magukkal és legfeljebb egy hátizsákra való csomaggal hagyják el az országot.

Amíg tehát a régi emigráció annakidején, kevésbé magával hozta legszükségesebb ingóságait és azóta már valamiképpen elhelyezkedett és beleilleszkedett a valóságos életbe - /rendelkezik lakással, ruhával, kapcsolatokkal, több-kevesebb munkalehetőséggel és bizonyos mértékben érdekvédelmüket és szociális gondozásukat is kiépítették/ - addig az új emigránsok nem hoznak magukkal semmit, csak a nyugati kultúrába és az emberi összefogásba vetett hitüket, **AZ IFJUSÁG PEDIG A MAGA IDEALIZMUSÁT.**

Ez a fiatalság embri együttérzéstm ügyének felkarolását, c+elkitűzést és öntudatos irányítást vár és keres a nyugati barátoknál. Sajnos, mindebből semmit sem kap. Éppen ezért a visszahátas rendkívüli, a csalódás indokolt és a következmények veszedelmesek.

A kommunista propaganda soha jobb helyen, alkalmasabb időben és alkalmasabb médiumokkal nem dolgozhatna, mint ezekkel az ideáljaiktól megfosztott fiatalokkal.

Mindszenty hercegprímás legfőbb érdeme, hogy az egész világon újra tiszteletet parancsolóvá tette a magyar nevet, de mivé fogják tenni ezek az ifjak, aki rongyosan, éhesen, lezüllötten és koldulva lepik el a tereket és kóborolják be az utcákat, akik nyomortanyákká züllesztett táborokban kénytelenek tengetni életüket és kényszerűségből egymástól lopkodják össze, ami kezük ügyébe kerül ?

Lehet -e csodálkozni azon, ha ezeknek a fiataloknak lelkében egy világ omlik össze, mikor a lelküktől eddig olyan idegen tanokat beigazoltaknak látják? Ha elfordulnak Istentől, embertől és hazától? Ma még csak ezrekről van szó, de néhány hónap múlva tizezrekről, százezrekről kell beszélni. Ifjakról, akik az emberi társadalomnak hasznos tagjai akartak lenni, de szégyenévé váltak, mert a keleti barbarizmus által kikezdett fogékony lelküket így formálta tovább a művelt Nyugat.

E FIUKÉRT VALAKI FELELŐS!

Sorsukról Isten és emberek előtt számot kell majd adniok mindazoknak, akik segíthettek volna rajtuk.

IV. MEGOLDÁS, JAVASLAT.

Nem annyira szivhez, mint inkább a józan észhez szólunk. A vilál lelkiismerete odáig már eljutott, hogy a Szovjet-PAradicsomba senkit sem kényszerítenek vissza, de a józan ítélőképesség még nem vetett számot azzal, hogy mit jelent egy kiéhezett és irányt vesztett sáskahad szétszóródása.

Ez a probléma elsősorban nekünk magyaroknak fáj, mert a magyar ifjuság a magyar jövő, a magyar név és a magyar becsület forog kockán. Miránk, magyarokra hárul tehát az a feladat, hogy a problémát felismerve haladéktalanul és leplezetlenül tárjuk a vilál szeme elé s vállaljuk a vele kapcsolatos munkát önként és ingyenesen, mindenütt, ahol ezeknek szüksége mutatkozik. Mai elesettségünkben s az anyagi eszközök teljes hiányában egyebet sajnos nem tehetünk.

A probléma azonban itt van s állandóan súlyosabbá válik. Gyökerében kell megoldani. Emberhez méltó elbánás, fedél, ruházat és élelem kell ezeknek az ifjaknak - szorgalmas és rendszeres munka ellenében, jóindulatu, de szükség esetén szigoru fegyelem alatt.

Ez a javaslat a gyakorlatban úgy volna a lekönyben realizálható, ha az ifja

1./ a különböző megszállási zónákban működő katonai alakulatok mellett nem mint katonai formációk, hanem mint "katonai segítő munkaszolgálatosok" zárt csoportokban és elhelyezés mellette közérdekü munkát vállalhatnának és végezhetnének irányítás és felügyelet alatt.

2./ ha önkéntes összeállással és jelentkezés alapján foglalkoztató műhelyek és táborok keretében végeznének hasznohajtó és közérdekü munkát.

3./ ha jogot nyernének ahhoz, hogy Ausztria gazdasági életében és felépítésében, főleg a Marshall-terv keretében végzendő munkálatoknál részt vehessenek.

Mindhárom esetben és általában az jellemezné e megoldási módokat, hogy az igényelt és végzett munka nem megengedett, hanem a három lehetőség közötti szabad választás mellett egyenesen és kifejezetten megvövetelt legyen.

Ezekkel a védekező jellegü intézkedésekkel fel lehetne fogni, meg lehetne menteni és konzerválni lehetne azt az erőt és értéket, amit a magyar fiatalság a magyar életnek és Európának egyaránt jelent.

Ezen tulmenően további, nem védekező, de építő aktiv és pozitív lépés volna ebből a fizikailag átmentett fiatalsgból kiszelektálni és kiválogatni a legértékesebb és legtehetségesebb ifjakat magasabbfoku tudományos kiképzés céljából, mert ök lesznek hivatva arra, hogy a bolsevista vestedelem elvonulása után Keleturópát nyugati szellemben rendezék be.

Éppen ezért minden külföldi segélyforrás, jótékonyági akció és egyházi támogatás igénybevételel ennek az ifjúságnak továbbképzését és a tudományos pályákra való előkészítését szükségesnek tartjuk igényelni. Merőben helytelen tehát az a felfogás, hogy az emigrációban az ifjúságot az egyetemi tanulmányok folytatásáról le kell beszélni és inkább az ipari pályákra kell terelni. Ez az eljárás értékpazarlás volna, mely később megboszná magát s ennek az eljárásnak nemcsak a magyarság ügye, hanem a nyugati kultúra is kárát szenvedné.

Fenti tényekre, okokra és következményekre, valamint a felvetődött probléma megoldására s annak parancsoló szükségességére legyen szabad felhívunk mindazoknak figyelmét, akik ennek a kérdésnek helyes megoldásában érintve és érdekelve vannak.

A feladat oly nagy, hogy célravezetően csak általános összefogással oldható meg. Fel kell hívunk tehát erre:

a UNO
a Megszálló hatalmak
az OSZTRÁK SZÖVETSÉGI KORMÁNY
az EGYHÁZAK
az IRO
a NEMZETKÖZI VÖRÖSKERESZT és
az YMCA figyelmét egyaránt.

V. INDOKLÁS.

Szerény véleményünk szerint a megoldás kézenfekvő volna. Az új menekültek problémáját Európa újjáépítési programjába, helyesen ezzel kapcsolatban a Marshall-tervbe kell valamilyen módon beleilleszteni. Minden logikával ellenkezik, hogy a sürgős újjáépítésre szorult Európában, melynek ehhez a Marshall-terv a szükséges anyagi eszközöket is megadta, tétlenül hagynak elsorvadni több százezer munkáskezet. Esztelen rablógazdálkodás szükséges készleteket tétlenségre kárhoztatott tömegek elégtelen ellátására felhasználni akkor, amikor ugyanezen tömegek munkához juttatva nem csak saját tisztesség eltartásukra s emelett morális és fizikai erejük megőrzésére termelhetnének eleget, hanem ezenkívül aktivan és nem megvetendő mértékben részt is vehetnének Európa rekonstrukciójában mindaddig, amíg itt tartózkodnak.

A magyar emigráció minden munkabíró tagja nemre és korra való tekintet nélkül készséges, önként és szívesen ajánlja fel és bocsátja rendelkezésre a maga munkaerejét ehhez a világra és Európa történelmében példátlanul nagyméretű rekonstrukciós munkához.

A nagyvilág szemében százezer ember sorsa keveset jelent, de százezer ember megmentése és az emberi társadalomnak való visszaadása sem képezhet megoldhatatlan problémát. Nekünk százezer magyar ifju elvesztése pótolhatatlan veszteség volna, Európa békés fejlődését viszont újabb százezer nomádéletet élő, hontalan, bujdosó hosszú évtizedekre megzavarná. A rideg kovaköbe ütköző acél szikrát vet s egyetlen szikrából tüzvész keletkezhetik. Keleteurópa az egész világnak sebezhető pontja.

Kérjük a világ hatalmasait, fogjanak össze, segítsenek! Ma még nyitva állaz. Holnap talár már késő lesz a bánat és céltalan tetemrehívás.

MAGYAR SZOLGÁLAT AUSZTRIÁBAN.

(Alíráás félig olvasható: Mikes...)